

[Arbejds- og Socialministeren.]

forhøje Feriegodtgørelsen fra 4 til 6 pCt., har det ærede Medlem Hr. Fuglsang begrundet dette Forslag med, at en saadan Forhøjelse er en Forudsætning for, at Arbejderne virkelig økonomisk kan blive i Stand til at udnytte Ferien efter dens Hensigt. Hertil vil jeg gerne bemærke, at en Feriegodtgørelse paa 4 pCt. svarer til den fulde Løn i en Ferie paa 12 Dage.

Jeg maa derfor — rent bortset fra Forslagets vidtrækkende økonomiske Konsekvenser — anse det for meget betænkeligt at forhøje Feriegodtgørelsen ud over den normale Løn i Ferietiden, og jeg vil anse det for sundere for de enkelte, at de maa sætte noget ind paa at samle nogle Penge ud over Feriegodtgørelsen til at holde Ferien for, f. Eks. ved at træde ind i en Spareforening.

Jeg er derimod enig i, at man fra det offentliges Side bør støtte Bestræbelserne for, at alle, der har faaet Ret til Ferie efter Ferieloven, kan udnytte den paa bedste Maade. Jeg kan nævne, at Arbejds- og Socialministeriet allerede har ydet betydelige Tilskud til saadanne Formaal, saaledes baade af Feriefonden og gennem Beskæftigelsescentralen, Tilskud, der har gjort det muligt for Dansk Folkeferie at oprette fire store Feriebyer ved vort Lands Kyster. Endvidere har Ministeriet gennem Feriefonden støttet et af Ministeriet nedsat Udvalgs Arbejde med at skaffe Feriemuligheder for Bybefolkningen i danske Landbohjem.

Jeg er indstillet paa, at vi formentlig ad Aare maa gaa videre ad denne Vej, og jeg har under Overvejelse, om man skulde nedsætte et Ferieraad, der skal have til Formaal at samle det hidtil noget spredte Arbejde med at skabe gode Forudsætninger for, at alle kan faa Mulighed for at udnytte Ferien ved vort Lands Kyster og Skove.

Jeg kan derfor ikke andet end fraraade at vedtage det Lovforslag, som er forelagt af det ærede Medlem Hr. Fuglsang m. fl.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Fuglsang): Som den højtærede Arbejds- og Socialminister allerede har omtalt, omfatter den Ændring i Ferielovgivningen, mit Parti herved foreslaar, i sig selv to Hovedpunkter. For det første straks og helt at fjerne den Særstilling og den Ulighed, der findes over for Landarbejderne derved, at den store Gruppe Arbejdere, Landarbejdere og Husassistenter, der omfattes af Medhjælperloven, ikke kommer ind under Ferielovens almindelige Bestemmelser. Dernæst tilsigter vort Forslag at gennemføre de For-

bedringer i Ferieloven som Helhed, som saa mange Arbejdere paa Sommerens Kongresser har udtalt Ønske om at faa gennemført.

Hvad angaar det første Afsnit, nemlig om Landarbejdernes og Husassistenternes Ligestilling med andre Arbejdere, saa falder dette Krav efter vor Formening sammen med mange lignende Krav, f. Eks. Landbrugets Krav som Helhed om Ligestilling med andre Erhverv i dette Land.

Jeg vil sige med det samme, at mit Parti finder et saadant Krav om, at det arbejdende Landbrug bliver ligestillet med andre, fuldkommen rimeligt og berettiget, for det første fordi vi ikke vil underkende Landbrugets afgørende økonomiske Betydning for vort Samfund som Helhed, men for det andet — det gælder saavel Landbruget som det Lovforslag, vi stiller —, fordi det simpelt hen er et demokratisk Grundprincip: at sikre en rimelig Løn for et Stykke Arbejde. Det er ikke alene et demokratisk Grundprincip i sig selv, men det er en demokratisk Pligt, som Demokratiet maa gennemføre over for sig selv for at skabe den Tillid ude blandt Befolkningen, som er nødvendig for dets fortsatte Bestaaen og Udvidelse. Hvis Demokratiet ikke gennemfører en saadan demokratisk Politik, som er udtrykt f. Eks. i dette lille, beskedne Lovforslag, straffer det sig selv i det lange Løb derved, at en saadan udemokratisk Politik giver fri Bane for politiske Spekulanter og, som vi burde have lært tiltrækkeligt, det, som er endnu værre.

Vi anerkender altsaa Ligeretskravet, selvfølgelig for saa vidt det har en fornøftig og rigtig Baggrund. Naar det derimod rejses af Storlandbruget, staar det mig ikke helt klart, hvem det er, det ønsker at blive ligestillet med. Hvis det er med Byernes Arbejdere eller de arbejdsløse, som skal føre et Velleevned paa deres Arbejdsløshedsunderstøttelse, har disse i hvert Fald sikkert ikke noget imod at bytte deres kummerlige Understøttelse med de 24 000 Kr. om Aaret, som man, efter hvad Statistikken meddeler, faar i Storbruget. Nej, der er andre, som har mere Grund til at kræve Ligestilling. Det er dem, som arbejder paa de danske Marker, paa den danske Jord, nemlig Landarbejderne. Hvorfor skal de, som udfører et stort og samfundsnyttigt Arbejde inden for det, som man er enig om er vort bærende Erhverv, sættes udenfor?

Man hævder, at man ikke har Raad til det. Naa, man kan vel ikke sige, at Indtægterne i de sidste Aar har været allerværst,